

Przedpłata
wraz
z przesłanką
pocztową
wynosi
5 zł. a. w.
rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCJA
i
Administracja
we Lwowie
przy placu
Maryackim
1. 9.

Pismo dwutygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Wychodzi 8. i 22. każdego miesiąca w objętości arkusza.

Nr. 18.

Dnia 22. Września 1881.

VIII. rocznik.

Treść: Spółka rolnicza w Tarnopolu. — Rachunki towarzystw zaliczkowych za sierpień 1881. — Ruch stowarzyszeń. Sprawy towarzystw w Sejmie. Kasa zaliczkowa w Szczercu. Sparr- i Credit-Verein w Stanisławowie. Władze polityczne wobec stowarzyszeń. Bank rolniczy we Lwowie. Stare banknoty po 10 zł. — Ogłoszenia.

Spółka rolnicza w Tarnopolu.

W tych dniach otrzymaliśmy sprawozdanie Spółki rolniczej w Tarnopolu za r. 1880. — a że uważamy ją za nader pożyteczną dla kraju i rozwój jej pilnie badamy, przeto podajemy do wiadomości czytelników niektóre głównejsze ustępy ze sprawozdania Dyrekcyi, opuszczając rzeczy do wewnętrznych tylko stosunków Spółki się odnoszące:

„Po upływie lat sześciu, od założenia naszego stowarzyszenia, wypada nam, powiada Dyrekcyja, przede wszystkim zapytać się, czy myśl ta, która naszą instytucyą do życia powołała jest dopięta, czy stowarzyszenie odpowiada celowi założycieli, czy ofiary członków, które przy założeniu ponieśli i dla utrzymania instytucyi ponoszą, odpowiadają tym skutkom, które stowarzyszenie im przynieść może.

Stawiając to zapytanie na wstępie do naszego sprawozdania, nie mamy wcale na myśli osób, które tą instytucyą zawiadowały, bo kwestya osób jest może rzeczą podrzędniejszej natury; w odpowiedzi na to zapytanie, chcielibyśmy ze strony członków tegoż tylko istotnego, zupełnie przedmiotowego ocenienia samej instytucyi.

My z naszego stanowiska, jako Dyrekcyja podać możemy do wiadomości Panów tylko to spostrzeżenie, któreśmy podczas naszej działalności, zawiadując przez lat 6 instytucyą tą — poczynić byli w stanie.

Na podstawie tych spostrzeżeń, twierdzimy, że od chwili założenia stowarzyszenia i rozpoczęcia naszych czynności, ważne dosyć zaszły zmiany w położeniu członków naszych, jako rolników.

Pomijając już to, o czém przy innéj sposobności już wspominaliśmy, że wówczas kiedyśmy nasze stowarzyszenie zawiązywali, potrzeby i interesy rolników były zupełnie zapoznane, a stanowisko rolników niejako niżej innych klas społecznych zepchnięte, tak że sami nawet rolnicy stracili byli odwagę, aby się o swe prawa upomnąć, dzisiaj przeciwnie zaznaczyć potrzeba ten

objaw, że ogół naszych rolników niejako ocknął się ze swego zapomnienia, cenić więc umie swoje stanowisko i nauczył się śmieliej i skuteczniej odzywać się o ochronę swoich praw i żądać zadosyć uczynienia swoich potrzeb — bo nawet rząd daje dzisiaj do poznania, że chciałby więcej na takowe reflektować, niż to czynił dotychczas.

Zdaje się nam, że jakoby dzisiaj rolnicy odzyskali napowrót to swoje stanowisko, które im w kraju należy, a które dotychczas niejako zapoznane było.

Zapewne, że nie samo stowarzyszenie nasze spowodowało te dla rolnictwa przychylniejsze objawy, jakie się w kraju i w Państwie objawiają, ale jeśli nasze głosy, któreśmy w imieniu rolników przy każdej sposobności podnosili, mogły być przez kogoś zasłyszane, mogły gdzie znaleźć oddźwięk, to muszą należeć do tego koncertu, co dla rolników życziwsze w kraju i rządzie przygotował usposobienie.

Zmiany te, jakie dla rolników na ich korzyść nastąpiły, a które wedle naszych spostrzeżeń i z punktu naszego widzenia rzeczy nam się przedstawiają, są głównie dwie: a mianowicie ta większa łatwość dla rolników uzyskania tańszego kredytu, a dalej to zainteresowanie się w szerszych kołach wyjednania łatwiejszego i korzystniejszego zbycia produktów rolniczych.

I znowu nie będziemy sobie przypisywać tego wcale, abyśmy uzyskać mieli ten łatwiejszy a tańszy dla rolników kredyt, bo niezawodnie wpłynęły na to ważniejsze czynniki, chociaż przyznać sobie musimy, że ciągle i wytrwale od chwili założenia naszego stowarzyszenia nalegaliśmy na to, aby wyjednać dla rolnictwa ten tańszy kredyt, wykazując, że rolnicy pod tym względem po nad inne klasy społeczne w kraju są upośledzeni.

Daleko więcej niezawodnie, chociaż może tylko pośredni wpływ wywarliśmy na to zainteresowanie się w kraju o używanie dla rolników łatwiejszej i korzystniejszej możności zbycia produktów rolniczych, a jeśli w tym czasie zbycie produktów rolniczych, w obec tej ogromnej konkurencyi amerykańskiej, przy tych trudnościach, które nam kartelee towarzystw kolejowych

przy wywozie naszego zboża za granicę stawiają, wobec nareszcie tej szczególniej opieki Państwa niemieckiego nad swoim krajowym rolnictwem, a przy zupełnie biernym zachowaniu się naszego rządu na wszystkie te mnogie zapory, stawiane w eksporcie i konsumpcji naszych produktów, nie stało się zupełnie trudnym a może niepodobnym; jeśli pomimo tego produktu naszego kraju lepiej ocenione zostały i więcej od niejakiego czasu uwzględniane bywają, a w ogóle nasz handel zbożowy przybrał więcej normalny przebieg i rzetelniejsze podstawy, to przecież jakąś część, a może nawet nie tak mało znaczącą, tych korzyści, które stąd dla rolników wypłynęły — sobie w zasługę przypisać pragniemy.

Panowie łatwo nas zrozumiecie, że przez to nie chcemy bynajmniej twierdzić, żeśmy przyjmując w komis od członków naszych zboże, dla pojedynczych członków zawsze większe ceny i korzystniejsze warunki osiągnęli, bo tutaj chcemy mówić o ogóle wszystkich członków stowarzyszenia; idzie nam o ten wpływ, który nasze stowarzyszenie na handel zbożowy w kraju wywarło.

I tak zdaje nam się przedewszystkiem, że wewnątrz kraju, a przynajmniej w najbliższej naszej okolicy, samo utworzenie i istnienie naszej instytucji ten wpływ wywarło, że prawie niepodobna stała się zmowa kupców między sobą na wyzyskanie rolników, przedtem dosyć często praktykowana, bo na straży przeciw téjże staliśmy zawsze do walki z nimi gotowi, stworzyliśmy konkurencją z dotychczasowymi kupcami zbożowymi, z którą w każdym razie kupcy krajowi liczyć się muszą — a w dalszym toku nasza działalność na tém polu wyzwoliła przynajmniej po części handel zbożowy z pod monopolu jednej klasy społecznej, jednoplemiennej, która go przedtem wyłącznie i bezsprzecznie dla siebie dzierżyła w swoich rękach.

Lecz zdaje się nam, że jeszcze większego wpływu i znaczenia była nasza działalność w handlu zbożowym na zewnątrz kraju naszego.

Kiedyśmy naszą działalność przed 6 laty rozpoczęli, handel zbożem krajowym w stosunkach za granicą — ograniczał się głównie i przeważnie na tak zwaną konsygnacyję zboża na obce targi, a rodzaj ten handlu zbożem na tém się zasadzał, że kupiec nabywszy zboże od producentów, wysyłał je zaraz za granicę i oddawał takowe agentom zagranicznym do dalszej komisowej sprzedaży, a nasze zboże przeszedłszy tylko granicę, chociaż jeszcze nie sprzedane, dostawało się w ręce agenta czy kupca zagranicznego, który takowem wyłącznie już dysponował. Tym sposobem zdawał kupiec tutejszy nasz produkt już dalej na łaskę i dobrą wiarę agenta zagranicznego, a właściwy handel zbożowy naszymi produktami rozwijał się dopiero po za granicami kraju bez udziału osób tutejszo-krajowych.

Z objęciem działalności naszej w Spółce Rolniczej zastaliśmy handel zbożowy w kraju w stosunku do zagranicy w tym stanie i przyznajemy, że sami z początku od tego zaczynać zmuszeni byliśmy, że wyszukawszy, ile możliwości jak najrzetelniejszych i najpewniejszych agentów zagranicy, zboże w komis przez członków nam oddane wysyłał na ich ręce dalej do komisowej sprzedaży na znaczniejsze miejsca targowe zagraniczne.

Po ten czas najważniejszymi miejscami targowymi były miejscowości: Kraków, jako na granicy kraju położony, dalej Wrocław, Drezno, Lipsk, później nieco Lindau w Bawarii, Romanshorn i Rorschach w Szwajcarii.

Wobec tej złej reputacji, jaką produktu rolne naszego kraju natenczas jeszcze za granicą miały, w obec tego, że nasi kupcy zbożowi także jako tacy nie zażywali dobrego imienia, zdawał się inny rodzaj zbycia naszych produktów rolniczych za granicą niemal niepodobny, bo kupiec zagraniczny chciał najpierw na miejscu za granicą widzieć to zboże, nim się zdecydował takowe zakupić i za toż zapłacić.

Prędko spostrzegliśmy, że taki sposób zbycia naszych produktów za granicą, nie mógł być dla producentów korzystny, bo nie tylko że tym sposobem produkt nasz podwójną opłacał prowizją nim się dostał do rąk konsumenta, co zawsze na jego cenie odbić się musiało, ale nadto cena tegoż podlegała wyłącznie zagranicznym koniunkturam handlowym, które zbyt często od zmowy większych kupców, od gry giełdowej zależały i zawsze na korzyść nieproducentów, chociaż nawet nie konsumentów, ale wielkich spekulantów wychodziły. Przy tym rodzaju handlu zbożowego kupiec tutejszy, nabywając produkt od rolnika musiał wszystkie te rezyka, na które przy takiej sprzedaży narażony był, konieczne z ofiarowanej ceny sobie strącić.

Zaraz zatem, skoro tylko cokolwiek w siły się wzmogliśmy, było przedewszystkiem naszym usilnem staraniem — zbyciu produktów szerszy nadać kierunek, emancypować nasz handel od téj przewagi i zależności agentów i kupców zagranicznych i dla tego zawiązaliśmy stosunki z zagranicą bezpośrednio z odbiorcami, t. j. konsumentami zboża, unikaliśmy wszelkich konsygnacyi, stawiając sobie za zasadę, że zboże za granicę na próbki tutaj z miejsca sprzedawać będziemy. Oczywiście, że na wielkie natrafililiśmy trudności, bo najpierw na niechęć tych spekulantów, którzy nic nie rezykując z konsygnacyi zboża naszego dowolnie ciągnęli zyski, napotkaliśmy na tą niewiarę w jakość naszego produktu, lecz postępując zawsze najrzetelniej i trzymając się ściśle téj zasady — w końcu zdaje się przemogliśmy i postavili na swoim, bo teraz sprzedajemy bezpośrednio z miejsca produktu nam oddane wedle cen przez nas samych oznaczanych — dysponujemy sami produktami i dopiero po umówionych co do ceny warunkach wysyłamy je od-

biorem, którzy nareszcie przyszedli do tego przekonania, że im rzeczywiście to oddamy, cośmy sprzedali.

Próba ta zniesienia konsygnacyi i zaprowadzenia sprzedaży zboża na okazy tu z miejsca była ciężka, lecz zdaje się nam, że się powiodła, bo odtąd nie tylko my sami lecz i inni znaczniejsi kupcy tutejsi konsygnacye zboża zarzucają i tylko je w miejscu na próbki w najdalsze strony sprzedają; możemy zatem śmiało twierdzić, że znieśliśmy tym sposobem prawie zupełnie konsygnacyę, że uwolniliśmy handel zbożem krajowym od zależności tych pośredników, którzy bez pracy i bez obawy zawodu ciągnęli ze zboża naszego zyski. Że walka tu była trudną i dosyć długą być musiała, łatwo pojąć, bo zwalczyć tak wielką liczbę agentów, posiadających fundusze, stosunki i wpływy za granicą, a do tego ściśle związanych z naszymi jednoplemiennymi kupcami — nie było tak łatwem zadaniem.

Odtąd place zbożowe, targi wielkie, jakie istniały czy to w Krakowie, Wrocławiu, Dreźnie, Lipsku, a nawet zdaje się nam te wielkie składy zbożowe w Lindau, Romanshorn i Rorschach straciły na swoim dawnym znaczeniu — my przynajmniej nie oglądamy się już na nie, bo idziemy w głąb kraju każdego. Może handel zbożowy byłby i bez naszego wpływu przybrał ten kierunek, może rzeczywiście nasz wpływ na to nie był tego znaczenia, jakie sobie przypisujemy — lecz w każdym razie tę zasługę dla siebie windykować mamy prawo, żeśmy stale w tym kierunku pracowali i nie oddalili się od tej drogi, póki nie stała się dla naszych produktów zupełnie otwartą.

Gdybyście Panowie chcieli zajrzeć w nasze korespondencye i listy, które nas z rozmaitych stron zagranicy dochodziły, przyszlibyście do przekonania jakie walki staczać musieliśmy, stojąc na obranym przez nas stanowisku jako jedyni dzisiaj w całym kraju zastępcy producentów, a przekonawszy się bliżej, możebyście Panowie nieraz łagodniej nasze czynności ocenić zechcieli; gdybyście i to uwzględnić raczyli, jak nierówna jest ta walka dla nas, jak zawsze odosobnieni stoimy bez żadnego poparcia, a do tego z wiszącą nad nami krytyką i swoich i obcych, niepowołanych do tego — możebyście zrozumieli, że wśród tej walki ostać się — potrzeba było wielkiego zapasu i odwagi i siły zaparcia się.

Zagraniczni kupcy, nie znajdując na targach u siebie naszego produktu, bo tak zwane konsygnacye stają się coraz rzadsze, obrali sobie inną drogę — stanowiąc sobie w kraju komisjonerów, którzy dla nich zboże u producentów zakupują; — ci komisjonerzy, przyjmując polecenia od zagranicznych kupców, stają niejako w służbę do nich, a dla uzyskania jak największej liczby klienteli dla siebie, rywalizują między sobą w oddaniu usług tym zagranicznym kupcom, po-

dają im niższe ceny od istniejących cen, jedni nad drugich ofiarują się z możliwością zakupna zboża za najniższą cenę, robią im nadzieję obfitych żniw, wielkich zapasów zbożowych, przedstawiają im rzeczy błędnie dla swjej własnej korzyści, mając później na wymówkę, że te ceny nagle się podniosły, zapasy gdzieś znikły — gdy im przyjdzie polecenie dane uskutecznić i po oznaczonej przez nich cenie towar kupować; a jest takich komisjonerów bardzo wielu większych i mniejszych, są nawet poważne firmy, które dla swego interesu, dla przypodobania się swojej klienteli, chcieliby zniżyć ceny naszych produktów krajowych, a za ich to pośrednictwem kupcy zagraniczni wpływają na zniżenie ceny zboża u nas.

Sami na sobie doświadczyliśmy tego, jak niektórzy komisjonerzy głosili, że u nas 80.000 korcy pszenicy w szpichlerzu w marcu z zeszłego lata, gdy tymczasem zaledwie jej tam było do 8 tysięcy — gdy ogłaszali, że nasze zboże, z zimowego omłotu pochodzące, w naszych szpichlerzach zepsute, chociaż nikomu najmniejsza część się nie zepsuła i t. p. sztuczki nam płatali, aby od nas kupców obcych odstręczyć, a ceny zboża zniżyć. Tém trudniej nam przychodzi walczyć z tymi naszymi przeciwnikami, że nam jako stowarzyszeniu równej broni użyć nie wolno, gdy pogłoskom takim nawet swoi posłuch dają.

Zdaje się, że i tę walkę przetrwaliśmy i z niej nasza instytucja zwycięsko wyszła, bo liczba komisjonerów jakby od niejakiego czasu zmalała, bo jakby przyszedli do tego przekonania, że o naszą instytucję ich zabiegi szkodenia nam się rozbijają i powoli zachynają z tą instytucją się oswajać, do niej przyzwyczajając niejako jak do rzeczy, która może i będzie istnieć.

Gdybyśmy nie byli za nadto skromni, chcieli we własne dzieło i w siebie i siły swoje więcej wierzyć, a nie zawsze tylko na to oglądać się, co gdzie indziej się zdaje, możebyśmy więcej wagi do tej instytucji przykładali, niż to czynimy; skoro przecież na naszą instytucję, na rozwój jej zwrócił swoją uwagę węgierski minister handlu, żądając od nas statutów i naszych sprawozdań, skoro z Warszawy, z Poznania zażądano od nas tychże statutów i tychże samych sprawozdań — a nieraz byliśmy w położeniu, że nas pytano za granicą o naszą organizację i dziwiono się, że u nas podobna organizacja jest możliwą i w życie wprowadzona.

Działalność Spółki naszej rozwija się wszechstronnie, instytucja nasza zdaje się codziennie zdobywać sobie w dalszych kołach i zaufanie i kredyt; powierzone nam zostało przez Austro-węgierski Bank pośrednictwo w eskoncie weksli, przyjęliśmy takowe, chociaż może po za zakres naszej działalności sięgające, aby dla okolicy uzyskać tańszy kredyt, ułatwić łatwiejszy obrót pieniądzy dla przemysłu i handlu, rozszerzyć

Rachunki stowarzyszeń zaliczkowych

za miesiąc Sierpień 1881.

Tow. zaliczkowe w	S t a n b i e r n y															
	Udziały		Fundusz rezerwowy		Wkładki oszczędności								Pożyczki zaciągnięte			
					Stan na początku miesiąca		Włożono w ciągu miesiąca		Wyjęto w ciągu miesiąca		Stan z końcem miesiąca		Stan na początku miesiąca		Zaciągnięte w ciągu miesiąca	
	z końcem miesiąca															
	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.
Bełzie	1902	98	179	60	6728	19	1055	46	503	56	7280	09	3000	.	.	3000
Białej	10123	30	1563	04	29551	18	2401	86	1930	40	30022	64	6760	.	450	6310
Birczy	6899	01	957	54	6178	81	2814	50	1767	06	7226	25	24945	.	3940	23895
Bochni	10422	01	926	42	9001	75	18	.	193	.	8826	75	18250	.	1000	17850
Bóbrce	3298	19	882	25	8783	45	433	25	1573	.	7643	70	7060	.	4110	7960
Boleszowcach	1143	.	152	.	279	59	5	.	101	75	182	84	4800	.	200	4600
Busku, kredyt.	49731	76	3292	05	19241	58	3567	.	3871	.	18937	58	17434	.	2535	12163
Busku (zaliczk.)	4270	81	1710	62	2865	14	290	.	544	99	2610	15	5412	05	2493	6451
Cieszanowie	20151	35	1190	10	26636	53	928	.	1168	32	26396	21	1500	.	.	1500
Dąbrowej	45455	32	11471	22	167145	32	4496	31	6199	17
Delatynie	11009	14	936	97	7064	50	20	.	546	11	6538	39	10800	.	1070	11270
Dobromilu	6330	10	274	69	3873	52	100	.	413	78	3559	74	1950	.	400	2300
Drohobyczu	16563	03	3309	94	39883	92	2242	64	1407	63	40718	93	31278	34	4730	29449
Glinianach	24946	62	4437	16	89345	40	4697	87	2508	39	91534	88	17440	.	3024	19214
Gorlicach	56342	17	7124	42	129767	58	17839	67	13732	72	133874	53	41814	43	9500	41233
Jarostawiu	24244	02	3635	66	36942	31	3843	74	991	13	39794	92	21036	02	.	20386
Jaryczowie now.	395	28	155	75	179	68	179	68	1300	.	30	1270
„ Tow. kred.	14307	19	765	82	5145	.	2796	.	4080	.	3861	.	8829	.	4100	9640
Jaworowie	2247	.	100	.	3214	65	545	.	.	.	3759	65	550	.	1000	1500
Jordanowie	1053	80	231	90	10087	17	70	.	193	32	9963	85
Kałużu	8038	04	604	79	5592	60	13	.	110	.	5495	60	15400	.	1450	13950
Kańczudze	1781	90	130	.	716	29	716	29	4300	.	1000	5100
Kolbuszowej	3389	50	632	.	4622	65	545	.	.	.	5167	65	3800	.	.	3800
Komarnie	8352	61	1381	97	30039	61	998	71	2521	41	28516	91	3500	.	.	3500
Krakowcu	2076	15	235	36	1697	40	662	80	29	63	2330	57	3500	.	.	3500
Krościenku	1409	76	98	.	3050	67	127	.	263	.	2914	67	800	.	800	.
Krynicy	1742	10	166	.	10279	28	942	32	.	.	11221	60
Kulikowie	2063	50	308	65	2338	11	400	.	900	.	1838	11	9940	.	276	9664
Limanowej	27753	.	1854	36	22828	47	6921	08	8833	11	20916	84	42840	31	16924	45693
Lwów, Tow. zal.	127719	.	12827	43	417178	11	96153	81	78692	79	434639	13	26915	85	12912	25497
„ wz. kredytu	7460	31	547	99	13486	38	8365	.	9266	45	12584	93	26108	.	8480	27768
„ urzęd. poczt.	20016	75	735	82	6506	99	1448	03	495	49	7459	53	10500	.	1200	11200
Łańcutu	24738	47	12416	10	113293	59	3094	43	3121	80	113266	22	48670	60	.	47070
Makowie	5507	10	1131	77	36234	64	1686	.	926	34	36994	30	1000	.	1000	.
Mariampolu	3267	79	343	26	1831	61	620	.	31	09	1806	72	4000	.	.	4000
Mielcu	10991	46	1790	33	41419	31	1654	57	464	94	42608	94	5500	.	1500	4000
Milówce	3493	22	494	43	11381	76	147	.	76	06	11452	70	3300	.	.	3300
Mościskach	11739	38	5716	12	35242	48	2482	75	1488	65	35776	08	9400	.	.	9400
Oświęcimie	5404	69	477	66	8221	04	797	60	400	37	8618	27	4306	.	600	3700
Nowym Sączu	28781	16	2655	37	106524	48	9135	65	6146	67	109513	46	25700	.	3000	20700
Pilźnie	3064	50	943	35	14440	07	183	.	806	15	13816	92	5500	.	.	5500
Podgórzu	4399	32	557	78	22140	.	1836	54	996	32	22980	22	10845	.	1220	10015
Przemysłu	39912	58	5573	59	130557	56	1088	04	1785	46	129860	14	48318	.	9010	41886
Radłowie	1187	.	70	.	2674	.	.	.	100	.	2574	.	1850	.	.	1850
Radziechowie	14008	16	3419	.	43028	12	270	.	603	22	42694	90	1050	.	4500	12000
Rohatynie	8829	71	2106	.	25884	88	1844	80	33	05	27696	63	9000	.	.	9000
Rozdole	7690	40	1235	40	1219	56	1	.	300	.	920	56	16459	04	.	16334
Rudkach	7864	58	1049	51	25577	90	839	.	249	81	26167	09	3950	.	400	3150
Sieniawie (zalicz.)	2517	12	472	70	12975	48	178	70	47	40	13106	78	5500	.	.	4250
„ kred. miej.	1770	.	218	.	5863	13	532	.	421	89	5963	24	4006	65	1500	4800
Skałacie	1340	18	450	87	68	68	.	2600	.	.	2600
Śniatynie	5404	62	689	80	12490	58	1183	50	109	13	13564	95	1600	.	.	1600
Sokalu	12643	02	1061	62	45943	24	642	22	1807	89	44777	57	18325	69	650	17928
Stanisławow. (Bank)	67506	20	1189	42	176475	35	18082	40	6404	24	183153	51	47542	42	5240	34617
Stryju	9384	50	515	77	18200	17	1110	.	791	67	18518	64	7500	.	.	7500
Tarnowie	18145	07	5164	02	63364	79	4818	99	1971	70	66212	08	8800	.	.	8800
Tłumaczu	10817	36	2817	20	33285	74	423	.	1225	07	32483	67	3931	.	200	3831
Wykotach	3237	78	348	45	8867	41	102	64	.	.	8970	05	11400	.	450	11850
Zakliczynie	4872	82	388	41	4489	62	120	.	.	.	4609	62	9800	.	900	8900
Zbarażu	11706	50	2491	24	5323	29	20	.	290	81	5052	48	19525	13	4715	20757
Złoczowie	13130	41	2056	83	48641	42	1352	.	4157	77	45835	65	2500	.	.	2500

S t a n c z y n n y																			
Saldo odsetek		Reszta pożyczki stanu biernego		Pożyczki udzielone								Koszta założ. rucho- mości i adm.		Reszta pożyczki stanu czynnego		Gotówka			
z końcem miesiąca				Stan na początku miesiąca		Spłacono w ciągu miesiąca		Udzielono w ciągu miesiąca		Stan z końcem miesiąca		z końcem miesiąca							
zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.		
764	39	180	29	11859	30	262	57	276	.	11872	73	404	79	88	70	941	12		
881	09	282	75	40313	85	1401	.	1184	.	40096	85	2252	53	6506	82	326	62		
2430	29	977	39	38598	35	7388	.	8236	.	39446	35	1454	69	922	45	561	99		
13336	82	375	87	36512	72	3579	.	5388	.	38321	72	1048	56	2	.	365	59		
825	08	611	92	20718	43	2130	69	1812	60	20400	34	460	87	.	.	359	93		
543	52	36	17	6264	.	1120	.	1046	.	6162	50	275	94	150	.	69	09		
6154	72	41	84	88985	75	9000	.	6523	89	86508	67	3375	25	337	62	99	41		
1059	60	.	.	13670	32	275	81	830	86	14215	37	1132	32	258	94	496	32		
1523	06	.	.	49068	19	1533	16	1793	.	49328	03	357	36	352	43	722	90		
5790	78	7200	78	207590	26	6510	09	8686	.	209766	17	1661	91	21597	29	2335	19		
5369	30	405	44	28863	47	2883	14	3180	.	29160	33	2709	12	3082	42	577	38		
1244	63	56	91	13151	58	567	65	687	.	13270	93	264	50	224	97	55	67		
.	.	715	95	85123	61	12741	64	12277	49	84659	46	1989	25	3467	41	640	73		
10204	81	694	02	142706	12	9016	04	14320	.	148010	08	1915	83	539	12	566	46		
.	.	29204	56	203707	36	25060	89	23091	36	201737	83	3843	97	60407	78	1789	33		
6365	34	1540	10	81577	74	8376	78	6390	.	79590	96	1589	34	193	78	7591	97		
38	46	117	.	1947	17	4	.	.	.	1943	17	202	68	9	.	1	32		
.	.	.	.	29808	57	2464	83	3130	72	30474	46	395	44	.	.	189	34		
349	70	20	85	5442	50	821	74	2760	.	7380	76	240	47	.	.	355	97		
938	47	.	.	10005	11	91	51	300	.	10213	60	191	68	38	45	1335	65		
240	09	242	47	24966	81	1568	.	2277	.	25675	81	919	96	1935	58	259	64		
602	25	102	45	6841	81	353	25	1520	.	8008	56	306	21	18	57	99	55		
922	31	224	09	12446	21	238	.	1290	.	13498	21	313	98	292	09	31	27		
5394	39	1732	28	48846	70	3308	51	2140	25	47678	44	473	96	519	76	206	.		
704	70	349	70	7484	70	408	06	1164	.	8240	64	365	42	493	79	96	63		
494	10	14	57	5093	50	1077	39	325	.	4341	11	321	59	86	79	207	70		
1048	58	19	04	12183	.	1339	60	340	.	11183	40	618	79	82	69	2282	44		
845	34	275	65	14309	27	2253	11	917	.	12973	16	1039	06	206	10	776	93		
3802	56	976	86	97914	17	3827	33	6772	70	99859	54	752	32	43	25	142	04		
19335	36	389	84	560917	97	98726	01	117846	70	580038	66	12527	91	25629	79	2211	45		
1267	19	.	.	45199	14	9240	88	10870	38	46828	64	1748	40	861	17	190	21		
3010	51	9	10	39093	05	4133	35	6163	.	41122	70	1032	42	147	32	129	27		
8802	41	6559	46	198168	75	7450	80	6525	.	197242	95	1693	17	6438	24	4244	08		
3482	41	135	14	45267	31	2271	31	1847	.	44843	.	673	33	645	58	1088	80		
503	66	580	17	9826	50	1009	.	1060	.	9877	50	181	90	341	66	100	54		
1976	94	2423	14	59469	68	2166	92	1775	.	59077	76	701	46	3507	71	503	88		
698	89	.	.	18449	77	1655	39	2029	38	18823	38	542	55	50	19	23	12		
326	16	477	39	60093	91	4567	45	6144	.	61670	46	429	.	898	89	436	78		
1145	31	963	69	18696	.	2845	.	2469	.	18320	.	256	74	772	78	960	10		
6297	42	994	63	155020	83	29958	37	26634	.	151696	46	2169	46	10154	40	4921	72		
1362	62	41	31	22881	.	5743	.	5351	.	22489	.	897	13	.	.	1342	57		
1745	79	9	84	29682	37	2817	79	10125	83	36990	41	1354	86	30	38	1332	31		
9153	44	3442	29	231063	71	45135	50	38509	.	224437	21	569	55	4416	28	405	.		
208	37	34	58	5530	5530	.	278	88	.	.	115	07		
2174	49	1067	23	71888	18	6130	35	6088	.	71845	83	1245	77	316	89	1955	29		
1845	26	717	73	40511	79	4349	05	5232	50	41395	24	1556	82	6720	99	522	28		
842	27	461	16	26543	21	2078	.	1865	51	26330	72	714	09	131	35	307	67		
2750	28	.	.	38132	49	1931	34	967	.	37168	15	819	04	1137	31	1856	96		
2817	20	545	61	17893	55	1789	65	1090	.	17193	90	2373	35	1010	14	3132	02		
1202	83	92	81	11803	61	1190	65	1755	.	12367	96	327	16	525	91	325	85		
266	55	544	30	4189	30	104	15	.	.	4085	15	986	83	80	18	117	74		
948	56	.	.	19970	26	1086	45	2340	.	21223	81	663	80	62	12	258	20		
501	01	1457	67	75547	80	1398	41	612	.	73861	39	832	79	1709	03	1266	46		
5098	32	4430	18	287760	52	46835	26	47191	36	288116	62	2531	69	20035	75	310	49		
2821	96	427	65	34562	93	3120	39	3991	.	35433	54	1119	77	989	93	1625	28		
44	27	377	39	90321	.	7057	11	10618	55	93792	44	2075	11	1545	44	1329	84		
3108	79	1530	77	51807	75	2803	34	2208	10	51212	51	2318	11	1015	06	43	11		
.	.	.	.	22965	86	259	69	596	.	23302	17	576	25	453	42	74	44		
705	40	.	.	19346	75	972	75	403	.	18777	.	285	62	410	.	3	63		
2619	53	939	.	36136	83	1741	05	1030	.	35425	78	969	02	5409	12	1762	08		
3426	83	744	67	66912	78	4384	63	3805	.	66333	15	890	82	50	.	420	42		

koło naszych znajomości i przyswoić sobie obcych nam, aby na nas nie spoziérali niechętném okiem.

W ciągu roku tego (1880.) odwiedziliśmy dwa targi zbożowe — pierwszy w Wiedniu, drugi we Lwowie. Targ wiedeński był tego roku bardzo ożywiony — transakcye większe niż lat poprzednich, a w transakcyach tych było więcej normalnej natury, a mniej gry spekulacyjnej. Wzięliśmy udział w targu lwowskim, aby nas nie posądzono, że rzeczy téj, do wysokości sprawy krajowej wyniesionej, nie popiéramy, lecz jeśli już targ zeszłoroczny nie rokował wielkiej przyszłości temu przedsięwzięciu, to tegoroczny tém mniej przedstawiał widoku, aby targi te mogły się udawać. Oddajemy zasługę usiłowania dla podniesienia tego targu do rzędu międzynarodowych, lecz usiłowanie to wedle naszego jak na teraz zdania nie odniesie jeszcze pożądanego skutku, bo handel zbożowy zbyt na realnych polega podstawach, aby się dał powodować choćby chęciom w najlepszej wierze podjętym, choćby najszczerzszemu usiłowaniu wprowadzenia czegoś w życie, co nie ma rzeczywistej podstawy.

Przekonałiśmy się na targu wiedeńskim, jak całe dziennikarstwo wiedeńskie, które wiadomości handlowe umieszcza, jest w ręku tylko pewnej kasty, mianowicie kupców spekulujących na zniżkę; pomimo tego że udzieliłiśmy redakcyi pewnego dziennika wiedeńskiego prawdziwych dat co do cen przez nas za produkta osiągniętych, dziennik ten a za nim inne notowały ceny z tego targu daleko niższe, niż były rzeczywiste, które my i drudzy osiągnęli, a pomimo tego, że na drugi dzień targu popyt był żywszy i ceny wyższe, dzienniki jednogłośnie ogłosiły, że popyt się zmniejszył i ceny spadły. Z tego możecie Panowie się przekonać, w jak nieprawych rękach spoczywa handel zbożowy nawet po za granicami naszego kraju i jak powszechnie producenci są przez spekulantów wyzyskiwani.

I znowu mieliśmy sposobność przekonać kupców zagranicznych, że produkt nasz nie gorszej, lecz przeciwnie, lepszej od zagranicznych jakości; że ta renomowana pszenica węgierska, nadcisańską zwaną, wcale nie lepszą od naszej czerwonej, zwanéj tutaj banatką, że nasza galicyjska pszenica dostawszy się za granicę dostaje nazwę nadcisańskiej i o dwa franki lub dwie marki nawet wyżej notowaną; że nasz rzepak galicyjski przejechawszy się przez Pragę, dostaje nazwę rzepaku czeskiego i że w skutek tego pszenica nasza i rzepak nasz, jako obce produkta, o 2 marki wyżej sprzedawane bywają, niżby takowe mogły być pozbyte, gdyby swoje pierwotne pochodzenie zatrzymały.

W tym roku nie przynosimy Panom żadnych zysków ale przeciwnie stratę, która 1891 zł. 37 ct. wynosi; strata w stosunku do naszego obrotu jest nie wielką, a pochodzi stąd, że jeśli Panom następnie

przedstawione będzie, że 23.000 worów zboża mieliśmy oddanych do sprzedaży, chcemy to przypisać i tamtorocznemu nieurodzajowi, i po części powiększeniu pensyi, dalej na nagromadzeniu w jednej porze, wśród największej stagnacyi handlowej ogromnych zapasów zboża, dla których dwa magazyny wynająć a dwa magazyny prowizorycznie postawić byliśmy zmuszeni.

Stratę tę zechcą sobie po części i sami członkowie przypisać, bo ostatecznie ci z nich do niej się przyczynili, którzy zboże bez naszego pośrednictwa sprzedawali.

My do téj straty nie przywiązujemy żadnej wagi, bo nie powstała takowa z jakiej ryzykownej spekulacyi, lecz z powodu kosztów zarządu. Urządzeni jesteśmy tak jak w roku zeszłym, kiedy o kilkanaście tysięcy worów więcej zboża mieliśmy do sprzedaży poruczonej. Gdybyśmy na przyszłość mieli taką samą jak w roku ubiegłym ilość zboża do komisowej sprzedaży otrzymać, zmniejszyłyby personal i składy, a tém samém zmniejszą się koszty zarządu i straty nie będzie.

W roku 1880. zaznaczyć musimy ubytek zboża Spółce w komis oddanego, w porównaniu z r. 1879.; ubytek znaczny dość, bo wynoszący około 18.000 korcy zboża. Wytlumaczenia tego musimy szukać w części w gorszym urodzaju a przeto mniejszej produkcyi zboża okolicy naszej; bo choć rok ubiegły, t. j. 1880. w przecięciu nie wykazał mniejszej produkcyi, niż 1879. r., a nawet w niektórych okolicach r. 1879. był gorszy od zeszłego, nie należy zapominać, że wykazany tu obrót handlowy zboża pochodzi w połowie mniej więcej z produkcyi r. 1879., zaś w drugiej połowie tylko z r. 1880.“

A dalej powiada sprawozdanie: „Zaprowadzenie z dniem 1. października 1880. Biura pośredniczącego Banku Austro-węgierskiego przy Spółce rolniczej, jeżeli z jednej strony podniosło powagę instytucyi naszej wobec firm zagranicznych, to z drugiej strony obliczone było na przyspożenie korzyści tak samej Spółce, jak i jej członkom. Jakkolwiek formalności, przy eskoncie weksli wymagane, bardzo utrudniają użycie tego taniego kredytu, to jednak przez zaprotokołowanie firmy — w wielu wypadkach i członkowie Spółki bezpośrednio z tego taniego źródła eskontu korzystać będą mogli. W ubiegającym półroczu, t. j. od 1. października 1880. jako dnia otwarcia biura, do dzisiaj, eskontowaliśmy weksli na kwotę 371.414 zł. 71 ct., przyznana nam prowizya wynosi 464 zł. 60 ct., a po strąceniu wydatków na porta, zaprowadzenie odpowiednich ksiąg i kupno druków w kwocie 63 zł. 62 ct., okazuje się jako czysty dochód Spółki nieznaczna tylko kwota, bo 400 zł. 98 ct. Jeżeli jednak zważymy, że w początkach utworzenia tego biura i formalności, przy eskoncie weksli wymagane, szerszym kołom handlowym nie były dokładnie znane, że dalej świat kupiecki w zimowych

właśnie miesiącach porobione interesy realizuje, a w skutek tego kredytu mniej potrzebuje, to mamy wszelki powód do przypuszczenia, że w ciągu lata, gdy transakcje o nowe produkta się rozpoczną i eskont weksli znacznie się podniesie, a więc i cyfra czystego dochodu o wiele się zwiększy“.

Spółka Tarnopolska ustanowiła osobną Komisję rady i opieki ziemian, która w tym roku pierwsze przedłożyła swoje sprawozdanie. Podajemy z niego następujący ustęp najważniejszy.

„Od 6. czerwca 1880. aż do téj chwili, a więc w czasie niespełna jednorocznego istnienia, odbyła komisja 5 posiedzeń, a mianowicie 3 zwyczajne a 2 nadzwyczajne.

Przedmiotem 3 pierwszych było uregulowanie stosunków majątkowych jednego członka. Właściciel tego majątku, nie mogąc z powodu podeszłego wieku podołać swym zobowiązaniom i obawiając się z tego powodu zupełnej utraty majątku, udał się z całym zaufaniem do komisji z prośbą o radę i pomoc.

Komisja rozpatrzywszy sumiennie stan sprawy, w czém ję, co z uznaniem podnieść musimy, cenne i z całą uprzejmością udzielone wskazówki przez drugiego członka naszego wielce pomocne były, przekonała się, że przy sprężystym i uregulowanym gospodarstwie majątek ten w niedługim stosunkowo czasie uratowanym być może.

Skutkiem tego postanowiła komisja zająć się uregulowaniem tego majątku. Spłaciła więc funduszem, ze Spółki rolniczej zaczerpniętym, ciążące na nim uciążliwe lichwiarskie długi, ubezpieczywszy oczywiście wyłożony kapitał hipotecznie, zaprowadziła własny zarząd, ograniczyła wydatki nieprodukcyjne i podniosła dochody z młyna i propinacyi.

Korzystne rezultaty tych starań komisji nie mogą się oczywiście objawić natychmiast, zwłaszcza wobec znaczniejszych wkładów na skompletowanie inwentarza, naprawę grobli i młyna, restauracyą budynków i t. p. poczynionych i dla tego zastrzega sobie komisja szczegółowe sprawozdanie pod tym względem na później.

Dwa następne posiedzenia poświęcone były sprawie znacniejszego majątku, którego właściciel, zagrożony przymusową licytacją, w ostatniej prawie chwili do komisji się zgłosił.

Ponieważ uregulowanie téj sprawy (jakkolwiek możebne), wymagałoby w pierwszym rzędzie bardzo znacznych kapitałów, których komisja nie posiada, a w drugim rzędzie dłuższego czasu, którego rozpisane już licytacje użyć nie pozwalały; przeto ograniczyć się musiała komisja jedynie na ofiarowaniu swego pośrednictwa w przeprowadzeniu ugody z wierzycielami. Rezultatu tego pośrednictwa nie możemy Panom podać, ponieważ sprawa jest jeszcze w toku.

Oprócz tego zgłoszono się do komisji jeszcze z jedną sprawą, a mianowicie żądano pośrednictwa w sprzedaży majątku. Ponieważ jednak zgłaszający się prowadził także układy na własną rękę i to na podstawie daleko łagodniejszych warunków, jak te, które komisji był podał; przeto uznając w takim postępowaniu brak zaufania i szczerości, odmówiła komisja swego współudziału“.

Co do reszty szczegółów o téj spółce odsyłamy czytelników do sprawozdania Dyrekcyi i VII. Rocznika stowarzyszenia.

Ruch stowarzyszeń.

Sprawy towarzystw w Sejmie. Petycje wedle wzoru Rudeńskiego o popieranie stowarzyszeń zaliczkowych, wchodzi do Sejmu po kilka i kilkanaście codziennie od reprezentacyi powiatowych, różnych stowarzyszeń i obywateli kraju. — Z przedłożeń Wydziału krajowego obchodzą nas pośrednio projekt uchwalenia zbiorowych kas pożyczkowych dla gmin i projekt utworzenia „krajowego zakładu kredytowego“. W obu tych sprawach niejednokrotnie objawiliśmy zdanie swoje podczas dawniejszych kadencyi sejmowych, gdyż sprawy te nie są nowe — na razie więc nie czynimy żadnych dalszych uwag, oczekując i owszem odnośnych sprawozdań komisji bankowej, którą Sejm tegoroczny wybrał i której sprawy te przydzielił. Zapewniamy jednak, że z pewnością żadnem uprzedzeniem kierować się nie będziemy, a na sąd nasz stanowczy wpływ mieć będzie tylko wzgląd na dobro kraju.

Kasa zaliczkowa w Szczercu. Na polecenie Patrona Związku odbył Dr. A. Zgórski nadzwyczajną, niespodzianą lustracyą kasy Zaliczkowej w Szczercu dnia 8. bm. Bilans surowy w dniu lustracyi przedstawił się według ksiąg, jak następuje:

Stan czynny: Kasa 79·61; pożyczki 8.804·56; koszta administracyi 179·15; razem 9.060·62.

Stan bierny: Udziały 2.331·63; Wkłádki oszczędności 1.472·11; weksle własne 4.550·—; saldo odsetek 100·04; fundusz rezerwowy 606·84; razem 9.060·62.

Szczegółowo zbadano wszelkie pozycye stanu czynnego i biernego, kasę przeliczono; skrypta dłużne i weksle, księgi i wykazy sprawdzono i znaleziono wszystko w należytym porządku, o czém lustrator p. Patrona zawiadomił.

Sparr & Credit-Verein w Stanisławowie, jak nam z Monasterzysk donoszą, dopuścił się tak dziwnéj presyi na członkach swoich w Monasterzyskach, że nie dalibyśmy wiadomości téj wiary, gdyby nie przedłożono nam dowodów na ję prawdziwość.

Oto stowarzyszenie to straciło u jednego członka w Monasterzyskach 360 zł. w. a. — a nie mogąc straty téj w inny sposób powetować, wezwało wszystkich członków swoich, zamieszkałych w Monasterzyskach, aby w drodze

składki zebrali potrzebne fundusze na pokrycie tej straty, w przeciwnym razie wszystkim członkom, zamieszkałym w Monasterzyskach (ma być ich do 60) kredyt w *Sparr- & Credit-Verein*ie zamknięty zostanie. Nadto wezwało to stowarzyszenie kasę oszczędności i Handels- & Gewerbe-Bank w Stanisławowie do kartelu, aby i te instytucje klientom swoim w Monasterzyskach kredyt wypowiedziały. Propozycyi tej nieprzyjęto (w Handels- Gewerbe-Bank różnicą tylko jednego głosu), co jednak nie powstrzymuje *Sparr- und Credit-Verein* w Stanisławowie od wykonania tego całkiem nowego i nigdzie niepraktykowanego sposobu wymuszenia pokrycia straty (którą stowarzyszenie, jako takie, względnie wszyscy jego członkowie ponieśćby powinni) przez jeden odłam tylko członków, do muru dziś przypartych. Powstrzymujemy się od wszelkich komentarzy, bo sam fakt jest tego rodzaju, że w obec oburzenia, które wywołuje, sąd o nim spokojny jest niemożliwy. Tą drogą idąc, musiałyby stowarzyszenia wymuszać pokrycie strat na jednym szewcu poniesione, na całej korporacyi — lub straty u mieszkańca jednej ulicy na wszystkich członkach, przy tejże ulicy mieszkających. Byłoby to i nedoręcznością i gwałtem zarazem! Uwagi powyższe czynimy bez względu na to, że *Sparr- & Credit-Verein* w Stanisławowie jest instytucją o niemieckiej firmie i o niemieckim języku urzędowym — a jeśli korespondent nas w błąd wprowadził i dokumenty dowodowe pofalszował, to wiadomość tę chętnie sprostujemy.

Władze polityczne w obec stowarzyszeń nie tylko niechęć nam okazują, ale nawet coraz częściej dopuszczają się pogwałcenia ustawą zagwarantowanych nam praw. Wypadek, o którym wspomnieliśmy w num. 16. nie jest odosobnionym. Oto! dowiadujemy się, że nowozawiazane stowarzyszenie kredytowe i oszczędności w Sokalu otrzymało następujący reskrypt: „L. 9469. Wysokie c. k. Namiestnictwo przyjmując według reskryptu z 8 września 1881. l. 49.187 do wiadomości przedłożone mu, statuta stowarzyszenia kazało nam oznajmić, że oznaczone w §. 1. lit. B. i C. statutu rodzaje czynności stowarzyszenia mianowicie: udzielanie zaliczek na zastaw kosztowności, towarów, ruchomości lub papierów wartościowych i przyjmowanie wkładek oszczędności na książeczki wkładowe, opiewające na imię także od osób nienależących do stowarzyszenia, wymagają w myśl §. 92. ustawy z 9. kwietnia 1873. Dz. ust. p. l. 70. koncesyi władzy rządowej. Gdyby więc Towarzystwo kredyt. w Sokalu przyjmowało zastawy na zabezpieczenie pożyczek lub wkładki oszczędności od osób, stojących po za stowarzyszeniem, przed uzyskaniem wymaganej koncesyi, uważanem będzie za przekraczające swój statut. Wzywam zresztą Pana Przewodniczącego tego stowarzyszenia, by mi niezwłocznie przedłożył wykaz zarządu i udziału (?) stowarzyszenia. — Sokal, 16. września 1881. C.k. Starosta. Tchórzewski w. r.“

W rozporządzeniu tém powtarza się, jak i w rozporządzeniu dla Stryja, błędne pojmowanie §. 92. ustawy z 9. kwietnia 1873. co do przyjmowania wkładek oszczędności od nieczłonków, nowe zaś w tym reskrypcie

popelnia c. k. Namiestnictwo naruszenie ustawy, że przyjmując zarejestrowany statut stowarzyszenia zarobkowego do wiadomości, a zatem zatwierdza, jakby statut zwykłego stowarzyszenia. Zupełnie niezrozumiałe jest jednak końcowe żądanie przedłożenie „wykazu... udziału (?) stowarzyszenia“. Dyrekcyja stowarzyszenia Sokalskiego donosi nam, że idzie tu o przedłożenie spisu członków. Byłoby to już czémś zupełnie bezprawnem, bo tego nawet sąd żądać nie może. „Genossenschaft“ poruszyła tę sprawę w nrze 37. na podstawie wiadomości ze Stryja i wyrażając zdziwienie swoje, że po 8 latach obowiązywania ustawy z 9. kwietnia 1873. jeszcze c. k. Namiestnictwo lwowskie jej zastosować nie umie — słusznie radzi „złożyć dotyczący reskrypt Namiestnictwa z poważaniem do akt“ i czekać aż c. k. władza polityczna, zechce grozić stowarzyszeniu karami, po czém udać się wprost do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych. My z naszej strony uprosiliśmy Patrona, aby sprawę tę poruszył w Sejmie w interpelacyi do c. k. komisarza rządowego.

Bank rolniczy we Lwowie rozpoczyna czynności swoje dnia 1. października b. r. Biuro stowarzyszenia mieści się w zabudowaniu Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Zwracamy uwagę stowarzyszeń, że stare banknoty po 10 zł. tylko do końca b. m. przyjmować można, po tym terminie Austro-węgierski Bank wymieniać ich nie będzie, tylko w miejsce zapłaty przyjmować. Nowe dziesiątki, zaopatrzone jakimikolwiek dodatkami pisanymi lub drukowanymi itd. mają wartość o 5 centów niższą, t. j. płaci się za nie 9 zł. 95 ct, gdyż 5 ct. potrąca Austro-węgierski Bank za konfekcyę i niszczy dopiskami zaopatrzone banknoty.

1880. Siódmy Rocznik

stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych
w Galicyi i W. ks. Krakowskiem
zebrał i ogłosił

Dr. Alfred Zgórski

Redaktor „Związku“.

Cena u Wydawcy z przesłanką pocztową 1 zł. 20 ct.

Zamówione egzemplarze już rozesłane zostały. Jeszcze 46 stowarzyszeń (między tymi i większe) dotąd VII. Rocznika nie zakupiły. Wydział krajowy zakupił dla P. T. Posłów 150 egzemplarzy.

Przypominamy, że od 1. października b. r.

Towarzystwo zaliczkowe we Lwowie

eskontuje

weksle innych towarzystw zaliczkowych
po 6 od sta rocznie.

Formułka do obliczenia 6%: $\frac{\text{Kapitał} \times \text{Ilość dni}}{6.000}$ n. p.

6% od 600 zł. od 1. października 1881. do 1. stycznia
1882. $= \frac{600 \times 92}{6.000} = 9 \text{ zł. } 20 \text{ ct.}$